

16.11.2016

ÁLLÁSFOGLALÁSI INDÍTVÁNY

benyújtva a B8-1805/2016. és B8-1806/2016. számú szóbeli választ igénylő kérdésekhez

az eljárási szabályzat 128. cikkének (5) bekezdése alapján

az EU-nak a nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló Isztambuli Egyezményhez való csatlakozásáról (2016/2966(RSP))

Anna Maria Corazza Bildt, Constance Le Grip, Barbara Matera, Monika Hohlmeier, Esteban González Pons, Elisavet Vozemberg-Vrionidi, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Csaba Sógor, Rachida Dati, Alessandra Mussolini, Mariya Gabriel, Francesc Gambús, Sirpa Pietikäinen, Rosa Estaràs Ferragut, Tomáš Zdechovský
a PPE képviselőcsoport nevében

Christine Revault D'Allonnes Bonnefoy, Maria Arena, Birgit Sippel, Iratxe García Pérez, Afzal Khan, Pina Picierno, Georgi Pirinski, Liisa Jaakonsaari, Demetris Papadakis, Eric Andrieu, Marc Tarabella, Ana Gomes, Pervenche Berès, Sergio Gutiérrez Prieto, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Elly Schlein, Josef Weidenholzer, Claude Moraes, Miltiadis Kyrkos, Olga Sehnalová, Juan Fernando López Aguilar, Cécile Kashetu Kyenge, Sylvie Guillaume, Momchil Nekov, Hugues Bayet, Jytte Guteland, Siôn Simon, Tanja Fajon, Vilija Blinkevičiūtė, Soraya Post, Jens Nilsson, Anna Hedh, Kati Piri, Agnes Jongerius, Marju Lauristin, Péter Niedermüller, Marlene Mizzi, Olle Ludvigsson, Zigmantas Balčytis, Maria Noichl, Vincent Peillon, Brando Benifei, Liliana Rodrigues, Krystyna

Łybacka, Julie Ward, Karoline Graswander-Hainz, Mady Delvaux, Elena Valenciano, Monika Smolková, Doru-Claudian Frunzuličă, Eider Gardiazabal Rubial, Marita Ulvskog, Biljana Borzan, Miriam Dalli, Edouard Martin

az S&D képviselőcsoport nevében

Angelika Mlinar, Beatriz Becerra Basterrechea, Izaskun Bilbao Barandica, Marielle de Sarnez, Dita Charanzová, Frédérique Ries, Louis Michel, Viktor Uspaskich

az ALDE képviselőcsoport nevében

Jiří Maštálka, Malin Björk, Kostadinka Kuneva, Merja Kyllönen, Sofia Sakorafa, Ángela Vallina, Paloma López Bermejo, Kateřina Konečná, Maria Lidia Senra Rodríguez, Stefan Eck, Dimitrios Papadimoulis, Stelios Kouloglou, Kostas Chrysogonos, Anja Hazekamp, Josu Juaristi Abaunz, Eleonora Forenza, Lola Sánchez Caldentey, Estefanía Torres Martínez, Tania González Peñas, Miguel Urbán Crespo, Xabier Benito Ziluaga

a GUE/NGL képviselőcsoport nevében

Ulrike Lunacek, Terry Reintke

a Verts/ALE képviselőcsoport nevében

az EU-nak a nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló Isztambuli Egyezményhez való csatlakozásáról (2016/2966(RSP))

Az Európai Parlament,

- tekintettel Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. cikkére és 3. cikke (3) bekezdésének második albekezdésére, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 8., 19., 157. és 216. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 21., 23., 24. és 25. cikkére,
- tekintettel a Nők Negyedik Világkonferenciáján 1995. szeptember 15-én elfogadott Pekingi Nyilatkozatra és Cselekvési Platformra, továbbá az ENSZ ezt követő Peking+5 (2000), Peking+10 (2005), Peking+15 (2010) és Peking+20 (2015) különleges ülésein elfogadott záródokumentumokra,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezetének jogi eszközeire az emberi jogok, különösen a nők jogai terén, mint például az ENSZ Alapokmánya, az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata, a polgári és politikai jogok nemzetközi egyezségokmánya, a gazdasági, szociális és kulturális jogok nemzetközi egyezségokmánya, az emberkereskedelem, illetve mások prostitúciós kizsákmányolásának megszüntetéséről szóló egyezmény, a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezmény (CEDAW) és annak fakultatív jegyzőkönyve, a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód és büntetések elleni egyezmény, a menekültek helyzetére vonatkozó 1951. évi genfi egyezmény és a visszaküldés tilalma, valamint a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény,
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló, az ENSZ Közgyűlése által 1979. december 18-án elfogadott 34/180. számú határozat 11. cikke (1) bekezdésének d) pontjára,
- tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó 2015 utáni uniós stratégiáról szóló 2015. június 9-i állásfoglalására¹;
- tekintettel a nők elleni erőszak felszámolásáról szóló 2009. november 26-i állásfoglalására², a nők elleni erőszakkal szembeni fellépést célzó, új uniós politikai keret prioritásairól és körvonalairól szóló 2011. április 5-i állásfoglalására³ és az ENSZ Nők Helyzetével Foglalkozó Bizottságának a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak minden formájának kiküszöbölése és megelőzése témájával foglalkozó 57. ülészakáról szóló 2013. február 6-i állásfoglalására⁴,

¹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0218.

² HL C 285. E, 2010.10.21., 53. o.

³ HL C 296. E, 2012.10.2., 26. o.

⁴ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0045.

- tekintettel a Bizottságnak szóló ajánlásokat tartalmazó, a nők elleni erőszakról szóló 2014. február 25-i állásfoglalására¹,
- tekintettel az Európai Unió Tanácsa által 2011 márciusában elfogadott, a nemek közötti egyenlőségről szóló európai paktumra (2011–2020),
- tekintettel a nők és lányok elleni erőszakról, valamint a velük szembeni megkülönböztetés valamennyi formája elleni küzdelemről szóló európai uniós iránymutatásokra,
- tekintettel az európai hozzáadott érték értékelésére²,
- tekintettel a „Jogok, egyenlőség és polgárság 2014–2020” programra,
- tekintettel a Bizottság „Stratégiai szerepvállalás a nemek közötti egyenlőségért (2016–2019)” című 2015. december 3-i munkadokumentumára (SWD(2015)0278),
- tekintettel az EU hármas elnökségének (Hollandia, Szlovákia és Málta) a nemek közötti egyenlőségről szóló 2015. december 7-i nyilatkozatára,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének „A nőkkel szembeni erőszak – az egész EU-ra kiterjedő felmérés” című, 2014 márciusában közzétett jelentésére,
- tekintettel a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról szóló 2012/29/EU irányelvre³,
- tekintettel az európai védelmi határozatról szóló 2011/99/EU irányelvre⁴ és a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről szóló 606/2013/EU rendeletre⁵,
- tekintettel az emberkereskedelem megelőzéséről, az ellene folytatott küzdelemről és az áldozatok védelméről szóló 2011/36/EU irányelvre⁶ és a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről, valamint a 2004/68/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló 2011/92/EU irányelvre⁷,
- tekintettel az Európa Tanácsnak a nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló egyezményére (Isztambuli Egyezmény),
- tekintettel az EU Isztambuli Egyezményhez való lehetséges csatlakozására vonatkozó, 2015 októberében közzétett bizottsági ütemtervre,
- tekintettel a nők elleni erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló Európa tanácsi egyezménynek az Európai Unió általi aláírásáról és megkötéséről szóló tanácsi

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0126.

² PE 504.467.

³ HL L 315., 2012.11.14., 57. o.

⁴ HL L 338., 2011.12.21., 2. o.

⁵ HL L 181., 2013.6.29., 4. o.

⁶ HL L 101., 2011.4.15., 1. o.

⁷ HL L 335., 2011.12.17., 1. o.

határozatra irányuló bizottsági javaslatokra¹,

- tekintettel a Bizottsághoz és a Tanácshoz intézett, az EU-nak a nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló Isztambuli Egyezményhez való csatlakozásáról szóló kérdésekre (O-000121/2016 – B8-1805/2016 és O-000122/2016 – B8-1806/2016),
  - tekintettel eljárási szabályzata 128. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a nemek közötti egyenlőség az EU egyik – a Szerződésekben és az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert – alapértéke, melyre vonatkozóan az EU kötelezettséget vállalt arra, hogy valamennyi tevékenységébe beépíti, és mivel a nemek közötti egyenlőség – stratégiai célkitűzésként – alapvető fontosságú a növekedés, foglalkoztatás és társadalmi befogadás 2020-as összeurópai célkitűzéseinek eléréséhez;
- B. mivel az egyenlő bánásmódhoz és a megkülönböztetésmentességhez való jog az Európai Unió alapszerződéseiben elismert és az európai társadalomban mélyen gyökerező, meghatározó alapvető jog, és mivel e jog nélkülözhetetlen a társadalom további fejlődéséhez, és a jogalkotásban, a gyakorlatban, az ítélkezési gyakorlatban és a mindennapi életben egyaránt érvényesülnie kell;
- C. mivel a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról szóló 2012/29/EU irányelv értelmében nemi alapú erőszaknak a személy elleni nemi identitása vagy annak kifejezése miatt irányuló erőszak vagy az olyan erőszak minősül, amely aránytalanul nagy számban egy adott nemhez tartozó személyek ellen irányul; mivel ez az áldozatoknak testi, szexuális, érzelmi vagy lelki sérüléseket, illetve anyagi károkat okozhat, valamint hatással van családjukra és rokonaikra, valamint a társadalom egészére; mivel a nemi alapú erőszak egyrészt a megkülönböztetés szélsőséges formája, másrészt az áldozat alapvető jogainak és szabadságainak megsértése, és e kettő a nemek közötti egyenlőtlen ségek oka és következménye is egyben; továbbá mivel a nők és lányok elleni erőszak magában foglalja a szoros kapcsolatokon belül elkövetett erőszakot, a szexuális erőszakot (a nemi erőszakot, a szemérem elleni erőszakot és a szexuális zaklatást), az emberkereskedelmet, a rabszolgaságot, ideértve a nők és lányok elleni zaklatás új, internetes formáit, valamint a káros gyakorlatok különböző formáit, például a kényszerházasságokat, a női nemi szervek megcsönkítését és az úgynevezett „becsületbeli bűncselekményeket”;
- D. mivel a nők elleni erőszak és a nemi alapú erőszak az Unión belül továbbra is gyakori jelenség; mivel az Alapjogi Ügynökség nők elleni erőszakról szóló 2014. évi jelentése az egyéb rendelkezésre álló tanulmányokkal összhangban azt a becslést tartalmazza, hogy az európai nők egyharmadát felnőtt életében legalább egyszer érte fizikai vagy szexuális erőszak, a fiatal (18–29 év közötti) nők 20%-a online tapasztalt szexuális zaklatást, minden ötödik nő átélt zaklatást, minden huszadik nőt megerőszakoltak és tízből több mint egy nőnek volt része beleegyezése nélkül vagy erő alkalmazásával elkövetett szexuális erőszakban; mivel e jelentés azt is kifejti, hogy a legtöbb erőszakos eset semmilyen hatóságnak nem jelentik be, ami azt jelzi, hogy a közigazgatási

¹ COM(2016)0109 és COM(2016)0111.

statisztikák mellett a viktimizációs felmérések is alapvetően fontosak ahhoz, hogy a nők elleni erőszak különböző formáiról teljes képet nyerjünk; és mivel további intézkedésekre van szükség ahhoz, hogy az erőszak női áldozatai bejelentsék, min estek át, és segítséget kérjenek, valamint hogy biztosítsuk, hogy a szolgáltatásnyújtók ki tudják elégíteni az áldozatok szükségleteit, és tájékoztatni tudják őket jogaikról és a rendelkezésre álló támogatási módokról;

- E. mivel az európai hozzáadott érték értékelése alapján a nőkkel szembeni erőszak és a nemi alapú erőszak Uniót terhelő éves költsége hozzávetőleg 228 milliárd EUR-t tett ki (az uniós GDP 1,8%-át), amelyből évi 45 milliárd EUR-t költöttek köz- és állami szolgáltatásokra, a kiesett gazdasági termelés pedig 24 milliárd EUR-t tesz ki;
- F. mivel a Bizottság a „Stratégiai szerepvállalás a nemek közötti egyenlőségért (2016–2019)” című dokumentumában hangsúlyozta, hogy a nők elleni erőszak és a nemi alapú erőszak, amely károsítja a nők egészségét és jólétét, karrierjét, pénzügyi függetlenségét és a gazdaságot, az egyik olyan fő problémát jelenti, amelyet a nemek közötti tényleges egyenlőség elérése érdekében kezelni kell;
- G. mivel a nők elleni erőszakot túlságosan gyakran tekintik magánügynek, és túl könnyedén tolerálják; mivel valójában az alapvető jogok megsértéséről és súlyos bűncselekményről van szó, amelyet mint olyat szankcionálni kell; mivel véget kell vetni az elkövetők büntetlenségének annak érdekében, hogy megszakadjon az erőszak áldozatává váló nők és lányok hallgatásának és magányának ördögi köre;
- H. mivel egyetlen intézkedés nem képes megszüntetni a nők elleni erőszakot és a nemi alapú erőszakot, de az infrastrukturális, jogi, igazságügyi, végrehajtási, kulturális, oktatási, szociális, egészségügyi és szolgáltatáshoz kapcsolódó egyéb intézkedések kombinációja jelentős mértékben növelheti a tudatosságot, illetve csökkentheti az erőszakot és annak következményeit;
- I. különböző tényezőkből – például az etnikai hovatartozásból, a vallásból vagy meggyőződésből, az egészségből, a családi állapotból, a lakhatásból, a migrációs jogállásból, fogyatékoságból, osztályból, szexuális irányultságból, nemi identitásból és nemi önkifejezésből – kifolyólag a nőknek sajátos szükségleteik lehetnek, és kiszolgáltatottabbak lehetnek a többszörös megkülönböztetéssel szemben, ennél fogva pedig különleges védelmet kell számukra biztosítani;
- J. mivel a nők és lányok elleni erőszokról, valamint a velük szembeni megkülönböztetés valamennyi formája elleni küzdelemről szóló iránymutatások, valamint az uniós emberi jogi stratégiai keret és cselekvési terv nők nemi alapú erőszakkal szembeni védelmével foglalkozó külön fejezetének elfogadása az EU azon egyértelmű politikai szándékát jelzi, hogy a nők jogainak kérdését prioritásként kezelje, és e téren hosszú távra szóló fellépést tegyen; mivel az emberi jogi politikák belső és külső dimenziói közötti összhang vizsgálata esetenként eltérésekre mutat rá a szavak és a tettek között;
- K. mivel az Unió polgárai és lakosai nem egyenlő mértékben védettek a nemi alapú erőszakkal szemben, minthogy nem létezik egységes keret, és tagállamonként eltérő politikák és jogszabályok érvényesülnek többek között a bűncselekmények meghatározása és a jogszabályok hatálya tekintetében, ezért egyes csoportok szerényebb védelemben részesülnek az erőszakkal szemben;

- L. mivel 2016. március 4-én a Bizottság azt javasolta, hogy az EU csatlakozzon az Isztambuli Egyezményhez, amely az első jogilag kötelező erejű eszköz a nők elleni erőszak nemzetközi szinten való megelőzésére és felszámolására;
- M. mivel az egyezményt valamennyi uniós tagállam aláírta, de csak tizennégy ratifikálta;
- N. mivel az egyezmény ratifikálása csak akkor vezethet eredményekhez, ha megfelelő végrehajtásáról is gondoskodnak, és biztosítják a kellő pénzügyi és humán erőforrásokat a nők elleni erőszak és a nemi alapú erőszak megelőzésére és leküzdésére, valamint az áldozatok védelmére;
- O. mivel az Isztambuli Egyezmény holisztikus megközelítést követ, és a nők és lányok elleni erőszakkal és a nemi alapú erőszakkal számos különböző szempontból – a megelőzés, a megkülönböztetés elleni küzdelem, a büntetlenség elleni büntetőjogi intézkedések, az áldozatok védelme és támogatása, a gyermekek védelme, a női menedékkérők és menekültek, illetve az adatok jobb védelme szempontjából – foglalkozik; mivel e megközelítés integrált politikák elfogadását, különböző érdekelt felek (igazságügyi, rendőrségi és szociális hatóságok, nem kormányzati szervezetek, helyi és regionális egyesületek, kormányok stb.) által számos területen folytatott fellépések egyesítését jelenti a kormányzás valamennyi szintjén;
- P. mivel az Isztambuli Egyezmény vegyes megállapodás, amely a tagállamok csatlakozásával párhuzamosan lehetővé teszi az Unió csatlakozását is, minthogy az Unió hatáskörökkel rendelkezik az áldozatok védelme és a védelmi határozatok, a menedéjog és a migráció, valamint a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés területén;
1. emlékeztet arra, hogy a Bizottságot az EUSZ 2. cikke és az Alapjogi Charta a nemek közötti egyenlőség biztosítására, előmozdítására és az azt célzó fellépésre kötelezi;
  2. üdvözli a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy aláírják és szentesítsék az Unió csatlakozását az Isztambuli Egyezményhez, ugyanakkor fájjalja, hogy a Tanácsban belüli tárgyalások nem haladnak ugyanilyen sebességgel;
  3. hangsúlyozza, hogy az Unió csatlakozása egységes európai jogi keretet biztosít a nők elleni erőszak és a nemi alapú erőszak megelőzésére és leküzdésére, valamint az erőszak áldozatainak védelmére; hangsúlyozza, hogy ez nagyobb egységességet és hatékonyságot tesz majd lehetővé az Unió belső és külső politikáiban, biztosítja az egyezmény szempontjából jelentős uniós jogszabályok, programok és alapok megfelelőbb nyomon követését, értelmezését és végrehajtását, valamint a nők elleni erőszakra és a nemi alapú erőszakra vonatkozó, összehasonlítható és szegregációmentes adatok megfelelőbb és jobb uniós szintű gyűjtését, és megerősíti az Unió nemzetközi szintű elszámoltathatóságát; hangsúlyozza továbbá, hogy az Unió csatlakozása újabb politikai nyomást gyakorol majd a tagállamokra ezen eszköz ratifikálása tekintetében;
  4. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy gyorsítsák fel az Isztambuli Egyezmény aláírásával és megkötésével kapcsolatos tárgyalásokat;
  5. széles körben és fenntartások nélkül támogatja az Unió Isztambuli Egyezményhez való csatlakozását;

6. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot annak biztosítására, hogy az Unió Isztambuli Egyezményhez való csatlakozása után Parlamentet teljes mértékben bevonják a nyomkövetési folyamatba, amint azt az EUMSZ 218. cikke előírja;
7. emlékeztet arra, hogy az Unió Isztambuli Egyezményhez való csatlakozása nem mentesíti a tagállamokat az egyezmény ratifikálása alól; ezért felhívja mindazon államokat, amelyek még nem tették meg, hogy mielőbb ratifikálják az Isztambuli Egyezményt;
8. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák az egyezmény megfelelő végrehajtását, és biztosítsák a kellő pénzügyi és humán erőforrásokat a nők elleni erőszak és a nemi alapú erőszak megelőzésére és leküzdésére, valamint az áldozatok védelmére;
9. úgy ítéli meg, hogy a nők és lányok elleni erőszak felszámolására irányuló uniós erőfeszítéseknek egy, a nemek közötti egyenlőtlenségek valamennyi formájának megszüntetésére irányuló, átfogó terv részét kell képezniük; kéri, hogy dolgozzanak ki uniós stratégiát a nők elleni erőszak és a nemi alapú erőszak leküzdésére;
10. ismételten felhívja a Bizottságot, hogy – mint ahogyan azt a nők elleni erőszak elleni küzdelemre irányuló ajánlásokat tartalmazó, 2014. február 25-i állásfoglalásában már kérte – terjesszen elő jogi aktust, amely mind a statisztikai adatok összegyűjtésére szolgáló koherens rendszert, mind pedig a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak és a nemi alapú erőszak valamennyi formájának megelőzésére és megbüntetésére szolgáló, és az igazságszolgáltatáshoz való könnyű hozzáférést lehetővé tevő megerősített tagállami fellépést biztosítja;
11. felkéri a Tanácsot arra, hogy aktiválja az áthidaló klauzulát, azaz fogadjon el egyhangú határozatot arról, hogy a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak (és a nemi alapú erőszak egyéb formái) is az EUMSZ 83. cikkének (1) bekezdésében felsorolt bűncselekmények közé tartozik;
12. elismeri a civil társadalmi szervezetek által a nők és lányok elleni erőszak megelőzése és leküzdése, valamint az erőszak áldozatainak segítése terén végzett kiemelkedő munkát;
13. felhívja a tagállamokat és az érdekelt feleket, hogy a Bizottsággal és a női nem kormányzati és civil társadalmi szervezetekkel együttműködve segítsék az egyezményre, az uniós programokra és az azok keretében a nők elleni erőszak leküzdése és az áldozatok védelme céljából rendelkezésre álló forrásokra vonatkozó információk terjesztését;
14. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy működjön együtt a Parlamenttel a nemek közötti egyenlőség terén elért eredmények feltárásában, és felkéri az elnökségi triót, hogy tegyen jelentős előrelépéseket az erre vonatkozóan vállalt kötelezettségek megvalósítása felé; kéri, hogy a nemek közötti egyenlőséggel és a nők és lányok jogaival foglalkozó uniós csúcstalálkozó erősítse meg az eddigi kötelezettségvállalásokat;
15. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak, valamint az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének.